

Foss: Der er jo ingen Grund til for mig at gaa i Detailler vedrørende det foreliggende Forslag. De Spørgsmaal, der kunde stilles i Forbindelse med Forslaget, er allerede paa udmærket Maade stillet af det ærede Medlem Hr. Steincke. Jeg skal derfor kun sige nogle ganske faa Ord om mit Partis Tilslutning til Forslaget, til Overenskomsterne, som jo vil medvirke til, at Valutaforholdene faar en stabilere Karakter, end de har haft i de sidste Aartier. Baade for Erhvervslivet og for den enkelte vil det være et stort Gode, hvis man kan slippe for de Vilkaarligheder, der er forbundet med Manipulationer med Pengenes Værdi. Nogen absolut Garanti mod Ændringer i Kursen indebærer Valutaoverenskomsten jo ikke, saaledes som vi har hørt, men helt let bliver det ikke at ændre Kursen, og det kan jeg kun være tilfreds med. Hvis Forholdet er det — jeg tillader mig at sige: hvis Forholdet er det, at vore økonomiske Forhold er anstrengte, er der jo heldigvis andre Maader at ændre det paa end ved at flytte paa Kursen. Forhaabentlig kan man ogsaa gennem den Overenskomst, som her foreligger, naa til friere Handelsforhold mellem Landene, hvilket i høj Grad vil være af Interesse for vort Land. Jeg skal derfor med disse Ord give Tilsagn om, at mit Parti gerne støtter det foreliggende Forslag.

Lannung: Vi staar her over for et af de allervigtigste Omraader, paa hvilket man paa et tidligt Tidspunkt under Krigen med paaskønnelsesværdig Forudseenhed begyndte at forberede og tilrettelægge Tingene med Henblik paa Freden; i dette Tilfælde gjaldt det Grundlaget for friere Samhandel og en Udvikling af den internationale Handel og som Middel hertil Stabilitet i Vekselkurserne og i det hele ordnede Tilstande paa Valutamarkedet, og det gjaldt tillige Grundlaget for Tilvejebringelse af Midlerne til Genopbygning og Udvikling af Produktionsapparatet. Det fortjener, forekommer det os, ogsaa den største Anerkendelse, at det lykkedes at skaffe Danmark den særlige Stilling at blive betragtet som oprindeligt Medlem fra det Tidspunkt at regne, da Ratifikation sker fra dansk Side, saa at vi faar samme Rettigheder som de oprindelige Medlemmer og derfor paa Forhaand ved, paa hvilket Grundlag vi kan komme med. Det synes jeg er særdeles værdifuldt. Alle Parter, baade de valuta-svage og de valutastærke Stater, maa være dybt interesserede i at undgaa den for alle meget skadelige Valutaforvirring, som vi oplevede efter forrige Krig, og som paa

lidt længere Sigt blev en meget alvorlig Hindring for det internationale Varebytte; og det gælder, som det ogsaa er nævnt, især et Land med en relativt saa overordentlig stor Udenrigshandel som vort. Derfor er Danmarks Interesse i at tiltræde særlig indlysende. Der mangler nu blot, at Toldskrankerne ikke bliver for høje, for saa hjælper det, vi her gaar ind for, jo ikke tilstrækkeligt. Vi maa da meget haabe, at det vil kunne lykkes at faa nogenlunde rimelige Forhold paa Toldomraadet. Det maa tillige meget haabes, at Valutafonden og den internationale Bank for Genopbygning maa kunne føre til friere og større international Vareudveksling til Gavn for Verdensøkonomien i det hele og ikke blot for de økonomisk svagere, men ogsaa de økonomisk stærkere Nationer, idet de jo i hvert Fald paa lidt længere Sigt vil være lige saa interesserede i Vareudveksling. Jeg tvivler ikke om, at dette i hvert Fald i ikke ringe Grad vil blive Tilfældet i Relation til den vestlige Verden, men for vor Økonomis Vedkommende maa vi jo meget haabe, at det ogsaa lykkes at faa vor Handel østpaa i Gang, og det selv om navnlig Sovjetunionen ikke maatte tiltræde Bretton Woods-Overenskomsterne, hvad vi jo endnu ingen Sikkerhed har for at den vil. Det er vigtigt af Hensyn til et passende stort Omfang for vor Udenrigshandel og dermed for vor Levofod, men ogsaa for den tilstrækkelige Alsidighed og Balance i vor Udenrigsomsætning m. v.

Jeg har set af de kortfattede Avisreferater fra Forhandlingerne i det andet høje Ting — Fortrykket har vi jo beklageligvis først faaet i allersidste Øjeblik —, at man fra Ordførernes Side har været inde paa Spørgsmaalet, om vi var frit stillede med Hensyn til den første Kursfastsættelse af den danske Krone, og vist nærmest mente dette. Jeg har ikke kunnet se, at der var meget Grundlag for dette Synspunkt. Efter min Opfattelse maa det, saadan som Overenskomsten er formuleret, ligge saadan, at en eventuel Kronesænkning kun kan ske inden for Rammerne af Bestemmelsen i Artikel IV, Afsnit 5 c, hvad der vil sige, at der kun kan ske en Nedsættelse paa 10 pCt. uden Godkendelse, og jeg forstaar, at dette ogsaa er den højtærede Udenrigsministers Standpunkt.

Med det, jeg her har sagt, skal der ikke fra min Side paa nogen Maade være taget Stilling til Ønskeligheden eller Ikke-Ønskeligheden af en Nedsættelse af Kronkursen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling.